

forelagte Rigsdagen, jfr. Folketh. Tid. 1864 Sp. 287, 852, Till. A. Sp. 1053, men naaede atter kun til første Behandling i Folkethinget.

Sagen hvilede derpaa, indtil Hage i Decbr. 1867, da Rosenørn-Teilmann var Justitsminister, fremsatte 3 Lovforslag i væsentlig Overensstemmelse med de sidste Gang i Octbr. 1864 fremsatte, jfr. Folketh. Tid. 1867 Sp. 387, 1073, Till. A. Sp. 1129. Forslagene kom til første Behandling i Folkethinget, men bleve ved denne tagne tilbage af Forslagsstilleren, efterat der var fremkommet Forslag til en motiveret Dagsorden, som gik ud paa, 1) at en saa stor og indgribende Reform, som Lovforslagene gik ud paa, vanskelig kunde gennemføres med Held, for Regjeringen tog Initiativet dertil, og alle fornødne Forarbejder vare tilstede, 2) at det vilde være rettest, at der forinden endelig Beslutning toges om Indførelse af Nævninger i den kriminelle Retspleie, foretaa Forberedelser til den civile Retspleies Omordning, og som 3) derhos udtalte den Forventning, at Regjeringen vilde lade begge disse Anliggendes Fremme være sig særdeles magtpaaliggende.

I Genhold til allerhøjeste Reskript af 28de Febr. 1868 blev der derpaa af Justitsminister Rosenørn-Teilmann nedsat en Kommission til Udarbejdelse af Forslag til en Omordning af saavel den civile som den kriminelle Retspleie*). Om Arbeidets Gang i denne Kommission har Kommissionens Formand i Forbindelse med den Skrivelse, hvormed Kommissionen som dens endelige Indstillinger indsendte de 3 af samme udarbejdede Lovudkast: om Strafferetspleien, den borgerlige Retspleie og om Domsmagts Ordning m. m., afgivet en Beretning til Justitsministeriet dateret Septbr. 1877.

Af denne fremgaar det, at Arbeidets Gang i Kommissionen har været følgende:

I det første af de 4 Afsnit, hvori Kommissionens Birkfomhed falder, — hvilket Afsnit omfatter Aarene 1868—70, — bleve Hovedtrækkene i Lovudkastet om den borgerlige Retspleie og herved for en Del tillige i Retsorganisationen fastslaaede, hvorhos der foretoges en Bearbejdelse af det Lovudkast om Strafferetspleien, der var blevet Kommissionen anvist som Forhandlingsgrundlag. Da der saanedes et tilsvarende Grundlag for den borgerlige Retspleies Bedkommende, blev det efter en almindelig orienterende Forhandling, som optog Foraaret 1868, overdraget Professor Nellemann at udarbejde et Udkast, baseret paa Mundtligheds- og Umiddelbarhedsprincippet, efterat han til Vejledning i nogle Møder havde indledet en almindelig Forhandling om de Hovedprinciper, som formentlig maatte lægges til Grund.

Forhandlingerne om Udkast til Lov om Strafferetspleien paabegyndtes derefter paa det anviste Grundlag, og den første Behandling heraf tilendebragtes i Juni 1868. Efterat der dernæst var stillet forskellige Endringsforslag til Udkastet, gjenoptoges Forhandlingerne i Foraaret 1869, men uden at de førtes til Afslutning.

Smidlertid var det af Nellemann forfattede foreløbige Udkast til første Afdeling af Lov om den borgerlige Retspleie (Rettergangsmaaden i borgerlige Domsager med tilhørende Motiver) i Slutningen af 1868 bleven forelagt Kommissionen, og omtrent samtidig hermed forelagdes et Forslag af Klein til Lov om Domsmagts Ordning og et Forslag af Nyholm til Lov om en Rets- og Politioorganisation. Det førstnævnte Udkast var til første Behandling i Slutningen af 1868 og Begyndelsen af 1869, og angaaende de sidste fremsatte Forslagsstillerne deres Bemærkninger i 2 Møder i Januar og Februar 1869. Efter Tilendebringelsen af første Behandling af det af Nellemann forfattede Udkast blev det i Marts 1869

*) Denne Kommission bestod fra Begyndelsen af følgende Medlemmer: Høiesteretsassessor Krieger som Formand, Høiesteretsassessor Using, Borgmester i København Etatsraad Larsen, Formand i Sø- og Handelsretten i København Klein, Professor juris Nellemann, Kriminalretsassessor Nyholm, Overretsassessor Rimeflad, By- og Herredsfoged Hage samt Høiesteretsadvokaterne Brod og Liebe. Senere tiltraadtes Kommissionen, i Genhold til allerhøjeste Reskript af 8de Juni og 19de Oktober 1870, af Professor juris Coos og Departementschef i Justitsministeriet Nicard, medens to af dens oprindelige Medlemmer, Etatsraad Borgmester Larsen og Byfoged Hage afgik ved Døden, forinden Kommissionen havde sluttet sine Arbejder.